

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत ताः सृष्टा इन्द्राश्ची अपांगूहताऽ सौऽचायत्प्रजापतिरिन्द्राश्ची
वै मैं प्रजा अपांघुक्षतमिति स एतमैन्द्राश्चमेकांदशकपालमपश्यत्तन्निरवपुत्तावस्मै प्रजाः
प्रासाधयतामिन्द्राश्ची वा एतस्य प्रजामपांगूहतो योऽलं प्रजायै सन्मृजां न विन्दत
ऐन्द्राश्चमेकांदशकपालं निर्वपेत्प्रजाकांम इन्द्राश्ची (१)

एव स्वेन भागुधेयेनोप धावति तावेवास्मै प्रजां प्रसाधयतो विन्दते^१ प्रजामैन्द्राश्चमेकां-
दशकपालं निर्वपेष्यर्थमानः क्षेत्रे वा सजातेषु वेन्द्राश्ची एव स्वेन भागुधेयेनोप धावति
ताभ्यामेवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य वृक्षे वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयतेऽप्त वा एतस्मादिन्द्रियं
वीर्यं क्रामति यः संद्वाममुपप्रयात्यैन्द्राश्चमेकांदशकपालं निर्- (२)

वंपेष्यसङ्गाममुपप्रयास्यन्निन्द्राश्ची एव स्वेन भागुधेयेनोप धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं
धत्तः सुहेन्द्रियेण वीर्येणोपप्रयाति जयति तः संद्वामं वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्थते
यः संद्वामं जयत्यैन्द्राश्चमेकांदशकपालं निर्वपेष्यसङ्गामं जित्वेन्द्राश्ची एव स्वेन भागुधेयेनोप
धावति तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं (३)

धत्तो नेन्द्रियेण वीर्येण व्यृद्धतेऽप्त वा एतस्मादिन्द्रियं वीर्यं क्रामति य एति
जनतामैन्द्राश्चमेकांदशकपालं निर्वपेजनतामेष्यन्निन्द्राश्ची एव स्वेन भागुधेयेनोप धावति
तावेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं धत्तः सुहेन्द्रियेण वीर्येण जनतामेति पौष्णं चरुमनुनिर्वपेत्पूषा वा
इन्द्रियस्य वीर्यस्यानुप्रदाता पूषणमेव (४)

स्वेन भागुधेयेनोप धावति स एवास्मा इन्द्रियं वीर्यमनु प्रयच्छति क्षेत्रपत्यं चरुं
निर्वपेजनतामागत्येयं वै क्षेत्रस्य पतिरस्यामेव प्रतिंतिष्ठत्यैन्द्राश्चमेकांदशकपालमुपरिष्टा-
न्निर्वपेदस्यामेव प्रतिष्ठायैन्द्रियं वीर्यमुपरिष्टादात्मन्यत्ते॥ (५)

प्रजाकांम इन्द्राश्ची उपप्रयात्यैन्द्राश्चमेकांदशकपालं निर्वीर्यं पूषणमेवेकात्रचत्वारि४शब्दाः ५॥

[१]

अग्रये पथिकृते पुरोडाशमुष्टाकपालं निर्वपेद्यो दर्शपूर्णमासयज्ञी सत्रमावास्यां वा

पौर्णमासीं वाऽतिपादयैत्यथो वा एषोऽस्यपूर्वेनैति यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्त्रामावास्या
वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयैत्यग्निमेव पूर्थिकृतङ्गु स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवैनुमप्यथात्पत्त्यमपि नयत्यनुद्वान्दक्षिणा वृही ह्येष समृद्ध्या अग्नये ब्रूतपतये (६)

पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेद्य आहिताग्निः सन्त्रब्रत्यग्निमेव चरेदग्निमेव ब्रूतपतिः स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैन ब्रूतमालम्भयति ब्रत्यो भवत्यग्नये रक्षोद्ग्रे पुरोडाशमृष्टा-
कंपालं निर्वपेद्य रक्षांसि सचेतनग्निमेव रक्षोहणः स्वेन भागधेयेनोप धावति स
एवास्माद्रक्षाः स्यपहन्ति निशितायां निर्वपे- (७)

निशितायाः हि रक्षांसि प्रेरते सम्पर्णायेवैनानि हन्ति परिंश्रिते याजयेद्रक्षसा-
मनन्वचाराय रक्षोद्ग्री यज्ञानुवाक्ये भवतो रक्षसाः सृत्यां अग्नये रुद्रवते
पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेदभिचरन्त्रेषा वा अस्य घोरा तुनूर्यद्वुदस्तस्मा एवैनुमावृश्चति
ताजगर्तिमाच्छत्यग्नये सुरभिमते पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेदस्य गावो वा पुरुषा - (८)

वा प्रमीयेन् यो वा बिभीयादेषा वा अस्य भेषज्यां तुनूर्यस्मुरभिमती तयैवास्मै
भेषजं करोति सुरभिमते भवति पूतीगन्धस्यापहत्या अग्नये क्षामवते पुरोडाशमृष्टाकंपालं
निर्वपेदसङ्गामे सं यत्ते भागधेयेनैवैन शमयित्वा परानुभि निर्दिशति यमवरेषां विच्छन्ति
जीवति स यं परेषां प्र स मीयते जयति त एव सङ्गाम- (९)

मभि वा एष एतानुच्यति येषां पूर्वापुरा अन्वश्चः प्रमीयन्ते पुरुषाहुतिर्हस्य प्रियतमा-
जग्नये क्षामवते पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेद्यग्नेयेनैवैन शमयति नैषां पुराऽयुषोऽपरः
प्रमीयतेऽभि वा एष एतस्य गृहानुच्यति यस्य गृहान्दहत्यग्नये क्षामवते पुरोडाशमृष्टाकंपालं
निर्वपेद्यग्नेयेनैवैन शमयति नास्यापरं गृहान्दहति॥ (१०)

ब्रूतपतये निशितायानिर्वपेत्पुरुषः सङ्गामन्त्र चुत्वारि च॥५॥ [२]

अग्नये कामाय पुरोडाशमृष्टाकंपालं निर्वपेद्यं कामो नोपनमेदग्निमेव कामः स्वेन
भागधेयेनोप धावति स एवैन कामेन समर्द्धयत्युपैनु कामो नमत्यग्नये यविष्टाय पुरोडाश-
मृष्टाकंपालं निर्वपेद्यस्पर्धमानः क्षेत्रे वा सजातेषु वाऽग्निमेव यविष्टुः स्वेन भागधेयेनोप
धावति तेनैवेन्द्रियं वीर्यं भ्रातृव्यस्य (११)

युवते वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयते ऽग्न्ये यविष्टाय पुरोडाशं मृष्टाकं पालं निर्वपेदभिचर्यमाणोऽग्निमेव यविष्टुङ् स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्माद्रक्षांसि यवयति नैनं मभिचर्यस्तृणुते ऽग्न्ये आयुष्मते पुरोडाशं मृष्टाकं पालं निर्वपेद्यः कामयैतु सर्वमायुरियामित्युग्निमेवाऽऽयुष्मन्तुङ् स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मि- (१२)

नायुर्दधाति सर्वमायुरेत्युग्न्ये जातवैदसे पुरोडाशं मृष्टाकं पालं निर्वपेद्बूतिकामोऽग्निमेव जातवैदसुङ् स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैन् भूति गमयति भवत्येवाग्न्ये रुक्मते पुरोडाशं मृष्टाकं पालं निर्वपेद्रुक्कामोऽग्निमेव रुक्मन्तुङ् स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्त्रुचं दधाति रोचत एवाग्न्ये तेजस्वते पुरोडाश- (१३)

मृष्टाकं पालं निर्वपेते जस्कामोऽग्निमेव तेजस्वन्तुङ् स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवास्मिन्तेजौ दधाति तेजस्व्येव भवत्युग्न्ये साहृन्त्याय पुरोडाशं मृष्टाकं पालं निर्वपेथसीक्षमाणोऽग्निमेव साहृन्त्यङ् स्वेन भागधेयेनोप धावति तेनैव संहते यस्मीक्षते॥ (१४)

भ्रातृव्यस्यास्मिन्तेजस्वते पुरोडाशं मृष्टात्रिरश्च॥ ४॥ [३]

अग्न्येऽन्नवते पुरोडाशं मृष्टाकं पालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नवान्थस्यामित्युग्निमेवान्नवन्तुङ् स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमन्नवन्तं करोत्यन्नवानेव भवत्युग्न्येऽन्नादाय पुरोडाशं मृष्टाकं पालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नादः स्यामित्युग्निमेवान्नादङ् स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमन्नादं करोत्यन्नाद - (१५)

एव भवत्युग्न्येऽन्नपतये पुरोडाशं मृष्टाकं पालं निर्वपेद्यः कामयेतान्नपतिः स्यामित्युग्निमेवान्नपतिः स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनमन्नपतिं करोत्यन्नपतिरेव भवत्युग्न्ये पवमानाय पुरोडाशं मृष्टाकं पालं निर्वपेदग्न्ये पावकायाग्न्ये शुचये ज्योगांमयावी यदुग्न्ये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यदुग्न्ये (१६)

पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदुग्न्ये शुचये आयुरेवास्मिन्तेन दधात्युत यदीतासु भवति जीवत्येवैतामेव निर्वपेचक्षुक्षामो यदुग्न्ये पवमानाय निर्वपति प्राणमेवास्मिन्तेन दधाति यदुग्न्ये पावकाय वाचमेवास्मिन्तेन दधाति यदुग्न्ये शुचये चक्षुरेवास्मिन्तेन दधा- (१७)

त्युत यद्यन्यो भवति प्रैव पंशयत्यग्रये पुत्रवते पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेदिन्द्रायं पुत्रिणे पुरोडाशमृष्टाकपालं प्रजाकामोऽग्निरेवास्मै प्रजां प्रजनयति वृद्धामिन्द्रः प्रयच्छत्यग्रये रसवते जक्षीरे चर्ण निर्वपेद्यः कामयेत रसवान्ध्यामित्यग्निमेव रसवन्तु स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनु रसवन्तं करोति (१८)

रसवानेव भवत्यजक्षीरे भवत्याग्नेयी वा एष यदुजा सक्षादेव रसमवरुन्येऽग्रये वसुमते पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेद्यः कामयेत वसुमान्ध्यामित्यग्निमेव वसुमन्तु स्वेन भागधेयेनोप धावति स एवैनु वसुमन्तं करोति वसुमानेव भवत्यग्रये वाजसृते पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेथमङ्गामे सं यत्ते वाजं (१९)

वा एष सिंसीरपति यः सङ्ग्रामं जिग्नीपत्यग्निः खलु वै देवानां वाजसृदग्निमेव वाजसृतु स्वेन भागधेयेनोप धावति धावति वाजु हन्ति वृत्रं जर्यति त सङ्ग्राममथौ अग्निरिव न प्रतिधृष्टे भवत्यग्रयेऽग्निवते पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेद्यस्याग्निमध्युद्धरेयुर्निर्दिष्टभागे वा एतयोरन्योऽनिर्दिष्टभागे ऽन्यस्तौ सम्भवन्तौ यजमान- (२०)

मभिसम्भवतः स ईश्वर आर्तिमार्तोर्यदग्रयेऽग्निवते निर्वपति भागधेयेनैवैनौ शमयति नार्तिमार्छति यजमानोऽग्रये ज्योतिंष्टते पुरोडाशमृष्टाकपालं निर्वपेद्यस्याग्निरुद्धृतोऽहुते-ऽग्निहोत्र उद्धायेदपरं आदीप्यानुद्धृत्य इत्याहुस्तत्तथा न कार्यं यद्वाग्नेयमभि पूर्वं उद्धियते किमपरोऽभ्यु- (२१)

द्वियेतति तान्येवावक्षाणानि सन्तिधाय मन्थेदितः प्रथमं जंजे अग्निः स्वाद्योनेरधि जातवेदाः। स गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या देवेभ्यो हृव्यं वंहतु प्रजानन्ति छन्दोभिरेवैनु स्वाद्योने: प्रजनयत्येष वाव सोऽग्निरित्याहुज्योतिस्त्वा अस्य परापतितमिति यदग्रये ज्योतिंष्टते निर्वपति यदेवास्य ज्योतिः परापतितं तदेवावरुन्ये॥ (२२)

करोत्यन्नादो दंथाति यदग्रये शुचये चक्षुरेवस्मिन्नेन दथाति करोति वाजं यजमानमदेवास्य पद्म॥ [४]

वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्वारुणं चर्ण दधिक्रावणं चरुमभिशस्यमानो यद्वैश्वानरो द्वादशकपालो भवति संवर्थसरो वा अग्निर्वैश्वानरः सवर्थसरेणैवैनु स्वदयत्यपं पापं वर्णं हते वारुणेनैवैनं वरुणपाशान्मुश्वति दधिक्रावणो पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पवित्रं वै हिरण्यं

पुनात्येवैनं माद्यं मस्यात्र भवत्येतामेव निर्वपेत्रजाकामः संवथ्सुरो (२३)

वा पुतस्याशान्तो योनि प्रजायै पशूनां निर्दहति योऽलं प्रजायै सन्त्रजां न विन्दते यद्वैशानुरो द्वादशकपालो भवति संवथ्सुरो वा अग्निवैशानुरः संवथ्सुरमेव भागधेयेन शमयति सौऽस्मै शान्तः स्वाद्योनेः प्रजां प्रजनयति वारुणैवैन वरुणपाशान्मुच्चति दधिकाव्यां पुनाति हिरण्यं दक्षिणा पुवित्रं वै हिरण्यं पुनात्येवैन (२४)

विन्दते प्रजां वैशानुरं द्वादशकपालं निर्वपेत्पुत्रे जाते यदृष्टाकंपालो भवति गायत्रियैवैन ब्रह्मवर्चसेन पुनाति यन्नवंकपालस्त्रिवृतैवास्मिन्नेजो दधाति यद्वशकपालो विराजैवास्मिन्नन्नाद्य दधाति यदेकादशकपालस्त्रिष्टभैवास्मिन्निन्द्रियं दधाति यद्वादशकपालो जगत्यैवास्मिन्नप्यशून्दधाति यस्मिन्नात एतामिष्टि निर्वर्पति पूत - (२५)

एव तेजस्व्यन्नाद इन्द्रियावी पशुमान्वत्यव वा एष सुवर्गल्लोकाच्छिद्यते यो दर्शपूर्णमासयाजी सत्रमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपादयति सुवर्गयु हि लोकाय दर्शपूर्णमासाविज्ञेते वैशानुरं द्वादशकपालं निर्वपेदमावास्यां वा पौर्णमासीं वाऽतिपाद्यं संवथ्सुरो वा अग्निवैशानुरः संवथ्सुरमेव प्रीणात्यथो संवथ्सुरमेवास्मा उपर्दधाति सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्या (२६)

अथो देवता एवान्वारभ्यं सुवर्ग लोकमेति वीरहा वा एष देवानां योऽग्निमुद्वासयते न वा एतस्य ब्राह्मणा क्रतायवः पुराऽन्नमक्षन्नाग्नेयमुष्टाकंपालं निर्वपेद्वैशानुरं द्वादशकपालमुग्निमुद्वासयिष्यन् यदृष्टाकंपालो भवत्यष्टाक्षरा गायत्री गायत्रौऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्मा आतिथ्यं करोत्यथो यथा जनं युतेऽवसं करोति ताद्- (२७)

गेव तद्वादशकपालो वैशानुरो भवति द्वादश मासाः संवथ्सुरः संवथ्सुरः खलु वा अग्नेर्योनिः स्वामेवैन योनि गमयत्याद्यमस्यात्र भवति वैशानुरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मारुतः सप्तकंपालं ग्रामकाम आहवनीयै वैशानुरमधिंश्रयति गारहपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै द्वादशकपालो वैशानुरो भवति द्वादश मासाः संवथ्सुरः संवथ्सुरैवास्मै सजाताऽश्यावयति मारुतो भवति (२८)

मरुतो वै देवानां विशेषां देवविशेषैवास्मै मनुष्यविशेषमवरुन्धे सप्तकंपालो भवति

सूप्तगणा वै मुरुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनूच्यमान् आसादयति विश्वेवास्मा अनुवर्त्मानं करोति॥ (२९)

प्रृजाकामः संवध्सुरः पुनात्येवेन पृतः समष्टे तादृश्वासुतो भवत्येकान्ननिःशब्दः॥७॥

[५]

आदित्यं चरुं निर्वपेथ्सङ्गाममुपप्रयास्यन्नियं वा अदितिरस्यामेव पूर्वे प्रतिंतिष्ठन्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदाद्यतनं गुत्वा संवध्सुरो वा अग्निवैश्वानरः संवध्सुरः खलु वै देवानामायतनमेतस्माद्वा आयतनादेवा असुरानजयन् यद्वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति देवानामेवाऽऽयतने यतते जयति तथा संङ्गाममेतस्मिन्वा एतौ मृजाते (३०)

यो विद्विषाणयोरन्नमत्ति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेद्विषाणयोरन्नं जग्ध्वा संवध्सुरो वा अग्निवैश्वानरः संवध्सुरस्वदितमेवात्ति नास्मिन्मृजाते संवध्सुराय वा एतौ सममाते यौ सममाते तयोर्यः पूर्वोऽभिद्रुह्यति तं वरुणो गृह्णति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेथ्सममानयोः पूर्वोऽभिद्रुह्यति संवध्सुरो वा अग्निवैश्वानरः संवध्सुरमेवाऽऽवा निर्वरुणं (३१)

परस्तादभिद्रुह्यति नैनं वरुणो गृह्णात्याव्यं वा एष प्रतिगृह्णति योऽविं प्रतिगृह्णति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदविं प्रतिगृह्यति संवध्सुरो वा अग्निवैश्वानरः संवध्सुरस्वदितामेव प्रतिगृह्णति नाव्यं प्रतिगृह्णात्यात्मनो वा एष मात्रामाप्नोति य उभयादत्प्रतिगृह्णात्यश्वं वा पुरुषं वा वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेदभुयादत् (३२)

प्रतिगृह्यति संवध्सुरो वा अग्निवैश्वानरः संवध्सुरस्वदितमेव प्रतिगृह्णति नाऽत्मनो मात्रामाप्नोति वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेथ्सुनिमेष्यन्थसंवध्सुरो वा अग्निवैश्वानरो यदा खलु वै संवध्सुरं जनतायां चरत्यथ स धनार्थो भवति यद्वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति संवध्सुरसातामेव सुनिमभि प्रच्यवते दानकामा अस्मै प्रृजा भवन्ति यो वै संवध्सुरं (३३)

प्रयुज्य न विमुश्वत्यप्रतिष्ठानो वै स भवत्येतमेव वैश्वानरं पुनरागत्य निर्वपेद्यमेव प्रयुक्ते तं भागधेयेन विमुश्वति प्रतिष्ठित्ये यया रज्वोत्तमां गामाजेत्तां भ्रातृव्याय प्रहिणयुन्निरक्तिमेवास्मै प्रहिणोति॥ (३४)

निर्वरुणं वपेदभुयादद्यो वै संवध्सुरः पद्विःशब्दः॥८॥

[६]

ऐन्द्रं चरुं निर्वपेत्पशुकाम ऐन्द्रा वै पुशव इन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोपधावति स एवास्मै

पशुन्म्रयंच्छति पशुमानेव भवति चरुर्भवति स्वादेवास्मै योनैः पशून्म्रजंनयुतीन्द्रायेन्द्रियावते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेत्पशुकाम इन्द्रियं वै पशव इन्द्रमेवेन्द्रियावन्तुः स्वेन भागुधेयेनोप धावति स - (३५)

एवास्मा इन्द्रियं पशून्म्रयंच्छति पशुमानेव भवतीन्द्राय घर्मवते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्व्यवर्चसकामो ब्रह्मवर्चसं वै घर्म इन्द्रमेव घर्मवन्तुः स्वेन भागुधेयेनोप धावति स एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं देखाति ब्रह्मवर्चस्येव भवतीन्द्रायार्कवते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदन्नकामोऽर्को वै देवानामन्नमिन्द्रमेवार्कवन्तुः स्वेन भागुधेये- (३६)

नोपधावति स एवास्मा अन्तं प्रयच्छत्यन्नाद एव भवतीन्द्राय घर्मवते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रायेन्द्रियावते इन्द्रायार्कवते भूतिकामो यदिन्द्राय घर्मवते निर्वपति शिरं एवास्य तेन करोति यदिन्द्रायेन्द्रियावते आत्मानमेवास्य तेन करोति यदिन्द्रायार्कवते भूत एवान्नाद्ये प्रतितिष्ठति भवत्येवेन्द्राया- (३७)

४होमुचै पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यः पाप्मना गृहीतः स्यात्पाप्मा वा अःह इन्द्रमेवा ४होमुचुः स्वेन भागुधेयेनोप धावति स एवैन पाप्मनोऽहंसो मुश्तीन्द्राय वैमृधाय पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यं मृधोऽभि प्रवेपेरत्राष्ट्राणि वाऽभिसंमियुरिन्द्रमेव वैमृधः स्वेन भागुधेयेनोप धावति स एवास्मान्मृधो (३८)

५पहन्तीन्द्राय त्रात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्वद्धो वा परियतो वेन्द्रमेव त्रातारुः स्वेन भागुधेयेनोप धावति स एवैन त्रायत इन्द्रायार्काश्मेधवते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यं मंहायुज्ञो नोपनमेदते वै मंहायुज्ञस्यान्त्ये तनू यदर्काश्मेधाविन्द्रमेवार्काश्मेधवन्तुः स्वेन भागुधेयेनोप धावति स एवास्मा अन्ततो मंहायुज्ञं च्यावयुत्युपैनं महायुज्ञो नेमति॥ (३९)

इन्द्रि�यावन्तुः स्वेन भागुधेयेनोप धावति सौऽर्कवन्तुः स्वेन भागुधेयेवेन्द्रायास्मान्मृधोऽस्मै सुत च॥५॥ [७]

इन्द्रायान्वृजवे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्वामकाम इन्द्रमेवान्वृजुः स्वेन भागुधेयेनोप धावति स एवास्मै सजाताननुकान्करोति ग्राम्यैव भवतीन्द्राण्यै चरुं निर्वपेद्यस्य सेनाऽसःशितेव स्यादिन्द्राणी वै सेनायै देवतेन्द्राणीमेव स्वेन भागुधेयेनोप धावति सैवास्य सेनाऽ सङ्शयति बल्बंजानपी- (४०)

ज्ञे सत्रहेद्वैर्यत्राधिष्ठन्ना न्यमेहृततो बल्बंजा उदत्तिष्ठन्नावामेवैन् न्यायमपि नीयु गा
वेदयतीन्द्राय मन्युमते मनस्वते पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेष्ठसङ्गामे सं यत्त इन्द्रियेण
वै मन्युना मनसा सङ्गामं जयतीन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तुङ् स्वेन भागधेयेनोपं धावति
स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति जयति तथ (४१)

सङ्गाममेतामेव निर्वपेद्यो हृतमनाः स्वयं पापं इव स्यादेतानि हि वा
एतस्मादपेक्षान्तान्यथैष हृतमनाः स्वयं पापं इन्द्रमेव मन्युमन्तं मनस्वन्तुङ् स्वेन
भागधेयेनोपं धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं मन्युं मनो दधाति न हृतमनाः स्वयं पापो
भवतीन्द्राय दात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यः कामयेत् दानकामा मे प्रजाः
स्यु- (४२)

रितीन्द्रमेव दातारुङ् स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै दानकामाः प्रजाः करोति
दानकामा अस्मै प्रजा भवन्तीन्द्राय प्रदात्रे पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेद्यस्मै प्रत्तमिव
सत्र प्रदीयेतेन्द्रमेव प्रदातारुङ् स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मै प्रदापयतीन्द्राय
सुत्राम्णो पुरोडाशमेकादशकपालं निर्वपेदपरुद्धो वा- (४३)

उपरुद्धमानो वेन्द्रमेव सुत्रामाणुङ् स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवैनं त्रायते-
उनपरुद्धो भवतीन्द्रो वै सदृढ़ देवताभिरासीथ्स न व्यावृत्तमगच्छुथ्स प्रजापतिमुपां-
धावत्तस्मां एतस्मैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपत्तेनैवास्मिन्निन्द्रियमंदधाच्छक्षरी याज्यानुवाक्ये
अकरोद्भज्ञो वै शक्षरी स एनं वज्ञो भूत्यां ऐन्य (४४)

सौभवथ्सौभविभेद्वृत्तः प्रमा धक्ष्यतीति स प्रजापतिं पुनरुपाधावथ्स प्रजापतिः शक्षर्या
अधिरेवतीनिर्मिमीतु शान्त्या अप्रदाहाय योऽलङ्घ श्रियै सन्धसदृख्समानैः स्यात्तस्मा
एतस्मैन्द्रमेकादशकपालं निर्वपेदिन्द्रमेव स्वेन भागधेयेनोपं धावति स एवास्मिन्निन्द्रियं
दधाति रेवतीं पुरोनुवाक्यां भवति शान्त्या अप्रदाहाय शक्षरी याज्यां वज्ञो वै शक्षरी स
एनं वज्ञो भूत्यां इन्ये भवत्येव॥ (४५)

अपि तद स्युद्देव्य भवति चतुर्दश च॥६॥

[८]

आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेदभिचरन्स्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पत्य-
श्रुर्यदाग्नावैष्णव एकादशकपालो भवत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्ज्ञो देवताभिश्वैवैन-

युज्ञेन चाभिचरति सरस्वत्याज्यभागा भवति वाग्वै सरस्वती वाचैवैनमभिचरति बाहृस्पृत्यश्वरूपवति ब्रह्म वै देवानां ब्रह्मस्पतिर्ब्रह्मणैवैनमभिचरति (४६)

प्रति वै परस्तांभिचरन्तमभिचरन्ति द्वैष्टे पुरोनुवाक्ये कुर्यादतिप्रयुक्त्या एतयैव युज्ञेताभिचर्यमाणो देवताभिरेव देवताः प्रतिचरति युज्ञेन युज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म स देवताश्वैव युज्ञं च मञ्च्युतो व्यवसर्पति तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति नैनमभिचरन्त्यस्तुपुत आग्रावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेद्यं युज्ञो नो- (४७)

पुनर्मेदग्निः सर्वा देवता विष्णुर्युज्ञोऽग्निं चैव विष्णुं च स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवास्मै युज्ञं प्रयच्छत् उपैन युज्ञो नमत्याग्रावैष्णवं घृते चरुं निर्वपेचक्षुष्कामोऽग्नेवं चक्षुषा मनुष्यां वि पश्यन्ति युज्ञस्य देवा अग्निं चैव विष्णुं च स्वेन भागधेयेनोप धावति तावेवा- (४८)

स्मिश्चक्षुर्पत्तश्चक्षुष्मानेव भवति धेन्वै वा एतद्रेतो यदाज्यमनुहुहस्तण्डुला मिथुनादेवास्मै चक्षुः प्रजनयति घृते भवति तेजो वै घृतं तेजश्चक्षुस्तेजसैवास्मै तेजश्चक्षुरवरुन्य इन्द्रियं वै वीर्यं वृक्षे भ्रातृव्यो यजमानोऽयजमानस्याद्वरकल्पां प्रति निर्वपेद्वातृव्ये यजमाने नास्यान्द्रियं (४९)

वीर्यं वृक्षे पुरा वाचः प्रवदितोर्निर्वपेद्यावत्येव वाक्तामप्रौदितां भ्रातृव्यस्य वृक्षे तामस्य वाचं प्रवदन्तीमन्या वाचोऽनु प्रवदन्ति ता इन्द्रियं वीर्यं यजमाने दधत्याग्रावैष्णवमष्टाकपालं निर्वपेत्प्रातः सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पृत्यश्वरूपदृष्टाकपालो भवत्युष्टाक्षरा गायुत्री गायुत्रं प्रातः सवनं प्रातः सवनमेव तेनाऽप्नो- (५०)

त्याग्रावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपेन्माद्यन्दिनस्य सवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पृत्यश्वरूपदेकादशकपालो भवत्येकादशाक्षरा त्रिष्टुतैष्टुभं माद्यन्दिनः सवनं माद्यन्दिनमेव सवनं तेनाऽप्नोत्याग्रावैष्णवं द्वादशकपालं निर्वपत्तीयसवनस्याकाले सरस्वत्याज्यभागा स्याद्वारहस्पृत्यश्वरूपदृष्टादेशकपालो भवति द्वादशाक्षरा जगती जागतं तृतीयसवनं तृतीयसवनमेव तेनाऽप्नोति देवताभिरेव देवताः (५१)

प्रतिचरति युज्ञेन युज्ञं वाचा वाचं ब्रह्मणा ब्रह्म कुपालैरेव छन्दाःस्याप्रोति पुरोडाशैः सवनामि मैत्रावरुणमेककपालं निर्वपेद्वशायै काले यैवासौ भ्रातृव्यस्य वशाऽनुबन्ध्या सो

एवैषेतस्यैकंकपालो भवति नहि कुपालैः पुशुमरहृत्यासुम्॥ (५२)

ब्रह्मण्यैवेनमुभिचरति युजो न तावेवास्यैन्द्रियमाप्नोते देवता॑ सुसत्रिंशत्ता॑॥ ७॥ [१]

अुसावांदित्यो न व्यरोचत् तस्मै देवाः प्रायश्चित्तिमैच्छुन्तस्मा॑ एत॑ सोमारौद्रं चरुं
निर्वपन्तेनैवास्मिन्नुचमदधुर्यो ब्रह्मवर्चसकामः स्यात्तस्मा॑ एत॑ सोमारौद्रं चरुं निर्वपेष्योम्
चैव रुद्रं च स्वेन भागधेयुनोपाप धावति तावेवास्मिन्न्रहवर्चसन्धत्तो ब्रह्मवर्चस्यैव भवति
तिष्यापूर्णमासे निर्वपेद्रुद्रो- (५३)

वै तिष्यः सोमः पूर्णमासः साक्षादेव ब्रह्मवर्चसमवरुन्ये परिश्रिते याजयति ब्रह्मवर्चसस्य
परिंगृहीत्यै श्रेतवंथसायै दुग्धं मंथितमाज्यं भवत्याज्यं प्रोक्षणमाज्यैन मार्जयत्ते
यावदेव ब्रह्मवर्चसं तथसर्वं करोत्यति ब्रह्मवर्चसं क्रियत इत्याहुरीश्वरो दुश्मर्मा॑ भवितोरिति
मानवी ऋचौ धाय्ये कुर्याद्वै किं च मनुरवदत्तद्वेष्टजं (५४)

भेषुजमेवास्मै करोति यदि बिभीयादुश्मर्मा॑ भविष्यामीति सोमापौष्णं चरुं निर्वपेष्योम्यो
वै देवतया पुरुषः पौष्णः पश्वः स्वयैवास्मै देवतया पुशुभिस्त्वचं करोति न दुश्मर्मा॑ भवति
सोमारौद्रं चरुं निर्वपेत्यजाकामः सोमो वै रेतोधा अग्निः प्रजानां॑ प्रजनयिता सोमं एवास्मै
रेतो दधौत्यग्निः प्रजां प्रजनयति विन्दते॑ (५५)

प्रजाः सोमारौद्रं चरुं निर्वपेदभिरन्नस्योम्यो वै देवतया पुरुष एष रुद्रो यदुग्निः
स्वाया॑ एवैनं देवतायै निष्क्रीये रुद्रायापि दधाति ताजगार्तिमार्च्छति सोमारौद्रं चरुं
निर्वपेष्योगामयावी॑ सोमं वा एतस्य रसो गच्छत्यग्निः शरीरं यस्य ज्योगामयाति॑
सोमादेवास्य रसं निष्क्रीणात्यग्नेः शरीरमुत यदी- (५६)

तासुर्भवति जीवत्येव सोमारुद्रयोर्वा॑ एतं ग्रस्ति॑ होता॑ निष्खिदति॑ स ईश्वर
आर्तिमार्तारनुद्वान्॑ होत्रा॑ देयो वह्निर्वा॑ अनुद्वान्॑ वह्निरहोता॑ वह्निनैव वह्निमात्मानः॑
स्पृणोति सोमारौद्रं चरुं निर्वपेद्यः कामयैत स्वेऽस्मा आयतने भ्रातृव्यं जनयेयमिति॑
वेदि॑ परिगृह्यार्द्धमुद्धन्यादुर्द्ध नार्द्ध बुरुहिषः स्तृणीयादुर्द्ध नार्द्धमिञ्चास्याभ्यादुर्द्ध न स्व
एवास्मा॑ आयतने भ्रातृव्यं जनयति॥ (५७)

रुद्रो भेषुजं विन्दते॑ यदि॑ स्तृणीयादुर्द्ध द्वादश च॥५॥

ऐन्द्रमेकांदशकपालं निर्वपेन्मारुतं सप्तकंपालं ग्रामकाम् इन्द्रं चैव मरुतंश्च स्वेन भागधेयेनोपं धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्याहवनीयं ऐन्द्रमधिश्रयाति गारहंपत्ये मारुतं पापवस्यसस्य विधृत्यै सप्तकंपालो मारुतो भवति सप्तगणा वै मरुतो गणश एवास्मै सजातानवरुन्धेऽनुच्यमानं आसादयति विशमेवा- (५८)

स्मा अनुवर्त्मानं करोत्येतामेव निर्वपेद्यः कामयेत क्षत्राय च विशे च समदं दद्धामित्यैन्द्रस्यांवृद्धन्वृयादिन्द्रायानुं बृहीत्याश्राव्यं ब्रूयाम्मरुतो यजेति मारुतस्यांवृद्धन्वृयाम्मरुद्धोऽनुबृहीत्याश्राव्यं ब्रूयादिन्द्रं यजेति स्व एवैभ्यो भागधेये समदं दधाति वितृहृणास्तिष्ठन्त्येतामेव (५९)

निर्वपेद्यः कामयेत कल्पेन्द्रन्निति यथादेवतमवदायं यथादेवतं यजेद्वागुधेयेनैवैनान् यथायथं कल्पयति कल्पन्त एवैन्द्रमेकांदशकपालं निर्वपेद्वैश्वदेवं द्वादशकपालं ग्रामकाम् इन्द्रं चैव विश्वाङ्श्च देवान्स्वेन भागधेयेनोपं धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवत्यैन्द्रस्यांवृदायं वैश्वदेवस्यावद्येदथैन्द्रः स्यो- (६०)

परिष्टादिन्द्रियेणैवास्मा उभयतः सजातान्परिगृहात्युपाधाय्यपूर्वयुं वासो दक्षिणा सजातानामुपहित्यै पृश्निंयै दुग्धे प्रैयङ्गवं चरुं निर्वपेन्मरुद्धो ग्रामकामः पृश्निंयै वै पयसो मरुतो जाताः पृश्निंयै प्रियङ्गवो मारुताः खलु वै देवतंया सजाता मरुतं एव स्वेन भागधेयेनोपं धावति त एवास्मै सजातान्प्रयच्छन्ति ग्राम्येव भवति प्रियवंती याज्यानुवाक्ये (६१)

भवतः प्रियमेवैन एव समानानां करोति द्विपदा पुरोनुवाक्यां भवति द्विपदं एवावरुन्धे चतुष्पदा याज्यां चतुष्पद एव पशूनवरुन्धे देवासुराः सं यत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्ते ऽज्योन्यस्मै ज्यैष्यायातिष्ठमानाश्तुर्धा वंकामन्त्रिर्वसुभिः सोमो रुद्रैरिन्द्रो मुरुद्विर्वरुण आदित्यैः स इन्द्रः प्रजापतिमुपाधावुत्तमे- (६२)

तयां सञ्जान्याऽयाजयदग्नये वसुमते पुरोडाशमुष्टाकंपालं निरवपुथ्सोमाय रुद्रवंते चरुमिन्द्राय मरुत्वंते पुरोडाशमेकांदशकपालं वरुणायाऽदित्यवंते चरुं ततो वा इन्द्रं देवा ज्यैष्यायामि समजानतु यः समानैर्मिथो विप्रियः स्यात्तमेतयां सञ्जान्यां याजयेदग्नये वसुमते पुरोडाशमुष्टाकंपालं निर्वपेथ्सोमाय रुद्रवंते चरुमिन्द्राय मरुत्वंते पुरोडाशमेकांदश-

कपालं वरुणायाऽऽदित्यवते च रुमिन्द्रमेवैन् भूतं ज्यैष्याय समाना अभिसञ्चानते वसिष्ठः समानानां भवति॥ (६३)

विशेषेव तिष्ठन्त्येतामेवाथैन्द्रस्य याज्यानवाक्ये तं वरुणाय चतुर्दश च ॥६॥ [११]

हिरण्यगुर्भ आपो हु यत्प्रजापते। स वैद पुत्रः पितरः स मातरः स सूर्युवृथ्स भुवृत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णदन्तरिक्षः स सुवः स विश्वा भुवौ अभवृथ्स आभवत्। उदुत्यं चित्रम्। सप्तलवन्नर्वीयसाऽग्ने द्युमेन सं यताँ। बृहत्ततन्थ भानुनां। निकाव्या वेघसः शश्वतस्करुहस्ते दधानो - (६४)

नर्यं पुरुणिं। अग्निर्भुवदयिपती रथीणां सुत्रा चक्राणो अमृतानि विश्वां। हिरण्यपाणिमूतये सवितारुमुपं ह्ये। स चेत्तां देवतां पृदम्। वाममूद्य सवितर्वाममु श्वो दिवेदिवे वाममसम्भ्यः सावीः। वामस्य हि क्षयंस्य देव भूरेरुया धिया वामभाजः स्याम। बडित्था पर्वतानां खिद्रं बिभर्षि पृथिवि। प्र या भूमि प्रवत्वति मुह्या जिनोषि (६५)

महिनि। स्तोमासस्त्वा विचारिणि प्रतिष्ठोभन्त्यकुमिः। प्र या वाजुं न हेषन्त पेरुमस्यस्यर्जुनि। क्रदूदरेण सख्यां सचेय यो मा न रिष्येद्धर्यश्व पीतः। अयं यः सोमो न्यधीयस्मे तस्मा इन्द्रं प्रतिरमेम्यच्छ्व। आपान्तमन्युस्तुपलंप्रभर्मा धुनिः शिर्मीवाञ्छरुमां क्रजीषी। सोमो विश्वान्यतुसा वनानि नार्वागिन्द्रं प्रतिमानानि देभुः। प्र (६६)

सुवानः सोमं क्रतुयुश्चिकेतेन्द्राय ब्रह्मं जुमदग्निरचन्त्रं। वृषा यन्तासि शवसस्तु-रस्यान्तर्यच्छ गृणते धर्त्र दृङ्ह। सबाधस्ते मदं च शुष्मयं च ब्रह्म नरो ब्रह्मकृतः सपर्यन्न। अर्को वा यत्तुरते सोमचक्षास्तत्रेदिन्द्रो दधते पृथसु तुर्याम्। वषद्वे विष्णवास आ कृणोमि तन्मै जुषस्व शिपिविष्ट हृव्यम्। (६७)

वर्धन्तु त्वा सुषुतयो गिरो मे यूं पांत स्वस्तिभिः सदा नः। प्र तत्ते अद्य शिपिविष्ट नामार्यः शसामि वयुनानि विद्वान्। तं त्वा गृणामि तवसुमतंवीयान्क्षयन्तमस्य रजसः पराके। किमित्ते विष्णो परिचक्ष्य भूत्रयद्ववृक्षे शिपिविष्टो अस्मि। मा वर्षो अस्मदपगूह एतद्यदन्यरूपः समिथे बभूथां। (६८)

अग्ने दा दाशुषे रयिं वीरवन्तं परीणसम्। शिशीहि नः सूनुमतः। दा नौ अग्ने शतिनो दा: सहस्रिणो दुरो न वाजुङ्ग श्रुत्या अपावृथि। प्राची द्यावापृथिवी ब्रह्मणा कृथि सुवर्ण

द्वितीयः प्रश्नः (काण्डम् २)

शुक्रमुषसो विदिद्युतः। अग्निर्दा द्रविणं वैरपेशा अग्निरक्तषि यः सुहस्रा सुनोति। अग्निर्दिवि
हव्यमाततानामेधामानि विभूता पुरुत्रा। मा (६९)

नौ मर्द्धीरा तू भेरा। घृतं न पूतं तुनूररेपाः शुचि हिरण्यम्। तत्ते रुक्मो न रोचत् स्वधावः। उभे सुश्नद्र सुर्पिषो दर्वी श्रीणीष आसनिं। उतो न उत्पुंपूर्या उक्थेषु शवसस्पत् इषङ् स्तोतृभ्यु आ भेरा। वायों शतः हरीणां युवस्वं पोष्याणाम्। उत वां ते सहस्रिणो रथु आ यांतु पाजंसा। प्र याभिर्- (७०)

यासि दाश्वा॑ समच्छा॑ नियुद्धिर्वायविष्टये॒ दुरोणे। नि नौ॒ रथि॒॑ सुभोजंसं॒ युवेह॒ नि॒ वीरवद्वय्मश्चिं॒ च॒ राधः। रेवती॒॑ नः॒ सधुमाद॒ इन्द्रे॒ सन्तु॒ तृविवाजा॑। क्षुमन्तो॒ याभिर्मदैमा॒ रेवा॒॑ इद्वेवतः॒ स्तोता॒ स्यात्त्वावतो॒ मधोनः। प्रेदु॒ हरिवः॒ श्रुतस्य॑॥ (७१)

जिनेवि देभुः प्र हृव्यं बूभूथ मा यामिश्चत्वारिंशत्त्वा ॥८॥

प्रजापतिस्ता: सृष्टा अन्नये पथिकृतेऽन्नये कामायुग्रेऽन्नवते वैश्वानरमाणित्यं चुरुमैन्द्रं चुरुमिन्द्रायान्वृजव आग्नावैष्णवमसौ सोमागैद्रमैन्द्रमेकादशकपालः हिंगण्यगर्भे द्वादशा॥१२॥

प्रजापतिरप्न्ये कामायाभि सम्बन्धतो यो विद्विषाणयैरिक्षे सन्त्रह्येदाश्रावैष्णवमुपर्येष्टाद्यासि दाश्वाः समेकसप्ततिः॥७१॥

प्रजापतिः प्रेदु हरिवः श्रुतस्यां॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां द्वितीयकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः॥ २-२॥